

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

27 דצמבר 2015

ה"פ 56154-12-15 לבנקים ואח' נ' INC.

אישור פתיחת תיק

مصادقة على تسجيل قضية

ניתן אישור כי ביום (נִטְוָדָד בְּהַזָּא בָּאֵנֶה בַּיּוֹם) 27 דצמבר 2015 בשעה (الساعة) 13:12 נפתח בבית משפט זה (סגלת פי המחكمة قضية تحمل الرقم) ה"פ 56154-12-15 לבנקים ואח' נ' INC..

יש להמציא את כתב הטענות הפותח לבעלי הדין שכנגד, בתוך 5 ימים, בדואר רשום עם אישור מסירה, אלא אם כן הורה בית המשפט אחרת.

عليك تسليم لائحة الأدعاء للطرف الآخر خلال 5 ايام بالبريد المُسجل مع وصل تبليغ إلا إذا أمرت المحكمة غير ذلك.

אם הנך בעל/ת מוגבלות, תוכל לפנות לבית המשפט בכתב, בבקשה לקבלת התאמות נגישות, לפי הצורך. לקבלת פרטים נוספים הנוגעים לקבלת התאמות נגישות, ניתן לפנות למרכז המידע הטלפוני שמספרו 077-2703333.

إذا كنت كنت محدود الحركة، يمكنك التوجه خطيا الى المحكمة، بطلب الحصول على ملائمة تسهيل طريقك، بحسب الحاجة. للحصول على تفاصيل إضافية تتعلق بالحصول على ملائمة تسهيل طريقك، يمكن التوجه الى مركز المعلومات الهاتفي 077-2703333.

56154-12-15

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

המבקש:

באים לבנקאים

באמצעות עו"ד ברק כהן, ת"ז: 33642448

ובאמצעות מר ערן ורד, ת"ז: 024842510

המבקש באמצעות ב"כ עוה"ד ד"ר יפעת ביטון ו/או עו"ד אפרת פודם ו/או עו"ד דנה סנדר ו/או עו"ד אסף דרעי ממרכז תמורה – המרכז לקידום השוויון (ע"ר) שכתובתם למסירת כתבי בי-דין:
רח' דניאל פריש 3, "המגדל" קומה 15, תל-אביב 6473104
טל': 03-6078888 פקס': 03-6078889
דוא"ל: assafderri@gmail.com

נגד

המשיבים:

1. Facebook Inc. – חברה זרה (ארה"ב)
2. Facebook Ireland Limited – חברה זרה (אירלנד)
3. פייסבוק ישראל בע"מ, ח"פ: 514439256

משד' רוטשילד 22 תל-אביב
ו/או באמצעות משרד עוה"ד הרצוג, פוקס, נאמן
מרח' ויצמן 4, בית אסיה, תל-אביב
ו/או באמצעות משרד עוה"ד מיתר, ליקוורניק ושות'
מדרך אבא הלל סילבר 16 רמת-גן

4. שרי אריסון

מרח' יוסף פעמוני 8 תל-אביב

5. ציון קינן

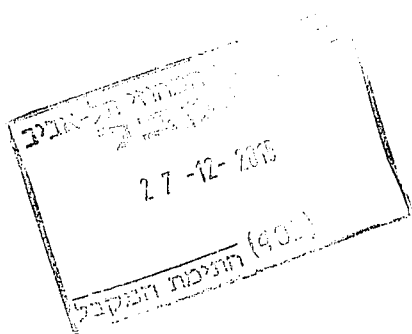
באמצעות בנק הפועלים, הנהלה ראשית
שד' רוטשילד 50 תל-אביב

6. רקפת רוסק עמינח

מרח' השומרון 25 רמת השרון

7. זמיר דחב"ש

מרח' ביל"וי 7 תל-אביב

תביעה לסעד הצהרתי בדרך המרצת פתיחה

מוגשת בזאת לבית המשפט הנכבד תביעה על דרך המרצת פתיחה ובה מתבקש בית המשפט הנכבד להוציא מלפניו פסק-דין הצהרתי אשר יקבע כי המשיבות 1-3 פעלו שלא כדין ואו מתוך הפרת הסכם כאשר הסירו מרשת האינטרנט את דף-הפייסבוק של המבקש ובכך מחקו את התוכן ופעילות-העבר בדף ומנעו המשך הפעילות בו; וכי על המשיבות 1-3 לבטל את הסרת דף-הפייסבוק של המבקש, להשיבו על מלוא תוכנו כפי שהיה ערב הסרתו ולאפשר את המשך הפעלתו ללא הפרעה.

תמצית התביעה

1. פעילי המבקש פתחו והפעילו דף-פייסבוק ברשת האינטרנט ובו הועלו תכנים (טקסטים ותכני-מדיה אחרים) אשר תיעדו פעולות מחאה שונות נגד הבנקים בישראל וראשיהם. בדף-הפייסבוק לקחו חלק אלפי משתתפים, אזרחי ישראל, שנטלו חלק פעיל בדיונים בעקבות התכנים שהועלו, ניהלו ויכוחים, תרמו תכנים משלהם, ובקצרה: מימשו את זכותם האזרחית והדמוקרטית לחופש הביטוי והמחאה.
2. המבקש מיוצג בהליך זה פרו-בזו על ידי באי-כוחו ממרכז תמורה – המרכז לקידום השוויון (ע"ר) הפועל ללא מטרת רווח לקידום השוויון בישראל, ובין היתר מפעיל פרויקט המתמקד בחופש המחאה בישראל.
4. המשיבות 1-3 מפעילות את הרשת החברתית המקוונת פייסבוק (facebook). המשיבות 1-2 הן חברות זרות הרשומות בארה"ב ובאירלנד, בהתאמה, והמשיבה 3 היא חברה המאוגדת בישראל, והיא הסניף הישראלי של פייסבוק (להלן: "פייסבוק ישראל"). להלן, הן לשם הנוחות והן מכיוון שלצרכי תובענה זו אין חשיבות של ממש להבחנה ביניהן מבחינת החלוקה הפנימית של הפעילות, יכונן המשיבות 1-3 יחדיו: "פייסבוק". הרשת החברתית פייסבוק היא, בתמצית, פלטפורמה מקוונת המאפשרת למשתמשי-אינטרנט לפתוח לעצמם או לגוף או עסק מטעם דף-פרופיל אינטרנטי קבוע המכונה "דף-פייסבוק" שבו ניתן להציג תכנים שונים ולשתפו עם משתמשי-פייסבוק אחרים שיכולים להגיב על תכנים שהוצגו, להציג תכנים משלהם, להעביר למשתמשים אחרים תכנים מתוך אותו דף-פייסבוק, וכיו"ב. כפי שיפורט להלן, היקף הפעילות בפייסבוק בישראל ובעולם הוא עצום, הן מבחינת מספרי המשתמשים והן מבחינת תדירות ואינטנסיביות השימוש. זאת ועוד, בין הרשתות החברתיות, זוכה פייסבוק בישראל ובעולם למעמד בכורה בלתי מעורער. מכאן נגזרים היקפה ומהותה האמיתיים של תופעת פייסבוק: לרשת חברתית זו נודע מעמד רב-חשיבות במימוש הזכות האנושית והאזרחית של חופש הביטוי הלכה-למעשה – היא משמשת לא רק כלי מרכזי אלא ממש בסיס להפעלתם, ניהולם והפצתם של עמדות ומסרים חברתיים ולניהולם של מאבקים חברתיים ופוליטיים, ומאפשרת חשיפה של מסרים ומאבקים כאמור לציבור הרחב.
5. המשיבים 4-7 הינם אנשים אשר, למיטב ידיעת המבקש, ראו עצמם נפגעים כתוצאה מן הפעילות שניהל המבקש בפייסבוק, ועקב כך התלוננו בפני פייסבוק על פעילות המבקשים ודרשו את מחיקתו והסרתו של דף-הפייסבוק של המבקש. למרבה הצער, נענתה פייסבוק

לבקשותיהם ומכאן הצורך בתביעה זו. בשל כך הם מצורפים לתביעה זו (בהתאם להוראת תקנה 22 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984). יצוין כבר עתה, כי ככל שיודיעו המשיבים 4-7 ו/או מקצתם כי אין להם עניין בתובענה וכי אין להם התנגדות שיינתן הסעד המבוקש – יסכים המבקש למחיקתם לאלתר.

6. בתביעה זו מתבקש אפוא בית המשפט הנכבד להצהיר כי פעולתה החד-צדדית של פייסבוק נעשתה שלא כדין ו/או תוך הפרת ההסכם שבין המבקש לבניה, וכי עליה להשיב את דף-הפייסבוק שהסירה מן האינטרנט לאלתר, על מלוא תוכנו, ולאפשר את המשך פעילותו. מן הראוי לציין כבר עתה, עוד בטרם הרצאת העובדות במלואה, כי פייסבוק מחקה והסירה את דף-הפייסבוק של המבקש באופן חד-צדדי, ללא פניה מוקדמת, התראה, דרישה לתיקון או שינוי ו/או כל צעד מקדים אחר.

7. טענות המבקש בתביעה זו נשענות, מבחינה משפטית, על שני אדנים, אשר המסקנות הנובעות מכל אחד מהם מחייבות קבלת התביעה והענקת הסעד המבוקש, קל וחומר בהצטרפם יחדיו: ראשית, המבקש טוען כי פייסבוק – נוכח מכלול הנסיבות הקשורות בה בכלל ובנסיבות העניין דנן בפרט – הינה בבחינת גוף דו-מהותי כמשמעות המונח בפסיקת בתי המשפט ובדין הישראלי, ועל כן חלים עליה כללים שונים המתחייבים ממעמד זה, בין היתר: החובה לנהוג על פי אמות המידה המקובלות בחברה ובמדינת ישראל ולהקפיד על כיבוד חופש הביטוי, חופש המחאה וכבוד האדם; התנהלות שוויונית, הוגנת וסבירה על פי אמות המידה הקבועות בדין, בין היתר: היעדר שרירותיות, הענקת הזכות לשימוע והליך הוגן. שנית, המבקש טוען כי פייסבוק הפרה את תנאי ההתקשרות החוזית שבינה לבין המבקש ונהגה בניגוד לתנאי החוזה ובניגוד לדיני החוזים בישראל בפעולתה החד-צדדית והשרירותית המתוארת לעיל.

העובדות

8. דף-הפייסבוק של המבקש נפתח לפני יותר משנה תחת השם "באים לבנקאים", והועלו והוצגו בו תכנים הנוגעים לפעילויות מחאה שונות שבוצעו נגד הבנקים וראשיהם, לרבות טקסטים וקטעי וידאו. כבר מתחילת פעילותו זכה דף-הפייסבוק לפופולריות רבה בקרב משתמשי הרשת החברתית פייסבוק: בתוך זמן קצר נרשמו מאות ואלפי תגובות (הן תגובות הסכמה ללא תוכן המכוננות "לייק" והן תגובות שהכילו טקסטים שהעלו המשתמשים) ושיתופים (זו אחת הפונקציות שמאפשרת התוכנה של פייסבוק, ובה יכול משתמש להעביר תכנים למשתמשים אחרים שדפי-הפייסבוק שלהם מקושרים אליו בדרך קבע, המכונים "חברים").

9. דף-הפייסבוק של "באים לבנקאים" הפך, הלכה למעשה, לזירת דיון ציבורית חיונית וערה שמעטות כמותה: מדי יום ביומו התנהלו בו ויכוחים, דיונים, שיתופים במידע והחלפת דיעות, בהם לקחו חלק מאות ואלפי אזרחים ישראלים, משתמשי פייסבוק. רבים אחרים, אשר לא נטלו חלק פעיל בדיונים, נחשפו לתכנים שבדף-הפייסבוק, לדיעות ולויכוחים. לא למותר לציין, כי לא כל התגובות והדיונים הביעו הסכמה מלאה לתכנים ולפעולות המחאה שהוצגו. חלק מהמשתמשים מחו, אחרים הסתייגו או הביעו דיעה שונה, ובכל המקרים התפתח ויכוח ער ודיונים ענייניים וחשובים. למרבה הצער, לא ניתן להציג בפני בית

המשפט הנכבד דוגמאות מלאות ומייצגות להמחשת הטענה, שכן, כאמור, פייסבוק מחקה והסירה את דף-הפייסבוק במלואו, על כל תכניו ועל התגובות והדיונים שהתפתחו בעקבותיהם. בידי המבקש מצויים רק העתקים מקוטעים, ספורדיים ומנותקים מהקשר, של מעט-מזעיר מן הפעילות העניפה שהתנהלה בדף-הפייסבוק.

10. יצוין, כי לדף-הפייסבוק הועלו תכנים הנוגעים לפעילויות מחאה אזרחיות שבוצעו, בין היתר, נגד המשיבים 4-7, במועדים שונים. בכל המקרים, ללא יוצא מן הכלל, מדובר היה אך ורק בפעולות חוקיות, לגיטימיות ולא אלימות. למען הסר כל ספק ייאמר במפורש: מעולם לא פורסמו בדף-הפייסבוק קריאה, דברי-שבח או עידוד לפעולה אלימה או בלתי-חוקית כלשהי נגד שום אדם או גוף, לא במפורש ולא במשתמע.

11. כך פעל דף-הפייסבוק של "באים לבנקאים" במשך כשנה עד אשר, בתחילת חודש ספטמבר 2015, החליטה פייסבוק באופן חד-צדדי, שלא כדין וללא שום סיבה או הצדקה, למחוק את דף-הפייסבוק כליל, על כל התכנים שהצטברו בו מאז פתיחתו, להסירו מרשת האינטרנט ולמנוע את המשך פעילותו. למיטב ידיעת המבקש, החלטתה של פייסבוק התקבלה עקב תלונה ו/או בקשה של המשיבים 4-7 ו/או מקצתם.

12. וכך, ביום 3.9.15, ללא הודעה או התראה מוקדמת, נוכחו פעילי "באים לבנקאים" כי דף-הפייסבוק נמחק, על מלוא תכניו, והוסר. במקום דף-הפייסבוק הציבה פייסבוק הודעה סטנדרטית המוצגת לכל מי שמנסה להיכנס לדף-הפייסבוק, בזה הלשון: "מצטערים, הדף הזה לא זמין. ייתכן שהקישור שלחצת עליו לא פעיל או שהדף הוסר". כמו כן, לפעילי המבקש אשר הפעילו את דף-הפייסבוק נשלחה הודעה סטנדרטית באנגלית שכותרתה: "Your page has been unpublished" ובה נכתב כי הדף הוסר מהרשת החברתית ואינו נגיש יותר, כיוון שככל הנראה פורסם בו תוכן שנוגד את תנאי-השימוש או מה שפייסבוק מכנה "סטנדרטים קהילתיים". עוד נכתב בהודעה כי פייסבוק, לטענתה, מאפשרת לדבר בחופשיות על אנשי-ציבור ועל אירועים אך פועלת למנוע התנהגות "פוגענית" (abusive) נגד אנשים פרטיים, כאשר מתקבלים אצלה דיווחים על כך. לבסוף, נכתב בהודעה כי אפשר לערער על ההחלטה אם היא בלתי מוצדקת, אך אם הערעור נדחה, משמעות הדבר הינה הסרה ומחיקה לצמיתות של דף-הפייסבוק. המבקש אכן ערער על ההחלטה, בטענה שלא פורסם בדף-הפייסבוק שום תוכן פוגעני או בלתי חוקי, ואף ביקש לברר מי התלונן ועל איזה תוכן בדיוק נסובה התלונה. אולם הערעור נדחה ללא שום הנמקה או תשובה עניינית, ואכן פייסבוק מימשה את איומה והסירה ומחקה את דף-הפייסבוק לחלוטין ולצמיתות.

מצ"ב העתק ההודעה מיום 3.9.15 בדבר הסרת הדף. נספח 1.

13. פייסבוק סירבה לספק הסבר כלשהו לכך והתעלמה לחלוטין מכל הניסיונות לברר את סיבת פעולתה. גם לפניית העיתון TheMarker סירבה פייסבוק ישראל להשיב עניינית והסתפקה בהסבר כללי ומתחמק שלא ניתן להבין ממנו דבר קונקרטי אודות מניעה למחיקת והסרת דף-הפייסבוק. כך השיבה פייסבוק לפניית העיתון: "עם יותר מ-1.4 מיליארד משתמשים, פייסבוק העמידה מערך כללים אוניברסלי להתנהגות ברשת החברתית, הנודע בשם הסטנדרטים הקהילתיים של פייסבוק. עם קהילת משתמשים המגיעה ממגוון רחב של מדינות, תרבויות וגזע, לעיתים אנו נתקלים בפוסטים מטרידים ופוגעניים. במטרה לאכוף סטנדרטים אוניברסיטטיים שתשובים לפייסבוק, אנו נסיר תוכן

מדווח במידה והוא מפר את כללי השימוש, למשל, כאשר תוכן מכיל עירום או פרטים אישיים של מישהו.¹

14. ביום 10.9.15 פנה המבקש באמצעות באי-כוחו אל פייסבוק ישראל, פנייה מפורטת בה פורטה השתלשלות העניינים וטענת המבקש כי דף-הפייסבוק הוסר שלא כדין, ודרישת המבקש להשיב את דף-הפייסבוק על מלוא תוכנו, לאלתר. לפנייה זו השיבה פייסבוק ישראל תשובה לאקונית ומתחמקת (הנושאת תאריך 6.10.15 אך נשלחה והתקבלה בפועל בפקס רק ביום 28.10.15) לפיה פייסבוק ישראל אינה אחראית ואינה שולטת על הפעלת אתר האינטרנט והתכנים בו אלא רק המשיבות 1-2. זאת, על אף שכאמור פייסבוק ישראל הינה הסניף הישראלי של המשיבות 1-2. לגוף העניין, לא טרחו המשיבות 1-3 להשיב דבר משוב ועד רע.

מצ"ב העתק המכתב מיום 10.9.15. נספח 2.

מצ"ב העתק התשובה מיום 28.10.15. נספח 3.

הטיעון המשפטי

כללי

15. פעולתה השרירותית והחד-צדדית של פייסבוק פגעה במבקש (ובציבור) ב-2 דרכים עיקריות. ראשית, פייסבוק מחקה לחלוטין דף-פייסבוק שהוא למעשה עולם מלא של תוכן: במהלך חודשי פעילותו הצטברו בדף-הפייסבוק מאות הקבצי-דיון של טקסט ומדיה אחרת, שכללו תוכן מקורי שפורסם (טקסט, קישור לכתבה עיתונאית או למקור אחר, צילום סטילס או סרטון וידאו וכיו"ב) וכן תכנים שפורסמו בעקבותיו ובתגובה לו, החל מביטויי-הסכמה ללא טקסט ("לייק") וכלה בקטעי-טקסט ארוכים ומפורטים שנכתבו על ידי משתמשי-פייסבוק שהיו פעילים בדף-הפייסבוק של המבקש או בתגובות מסוגים אחרים שפרסמו משתמשים, כגון הפניות וקישורים, סרטונים ותמונות ועוד כהנה וכהנה. שנית, פייסבוק מנעה את המשך הפעלתו של דף-הפייסבוק כזירה חיה ונושמת ובוטעת של דיון ציבורי, ויכוח, מחאה ושיח.

16. התוכן שהצטבר בדף-הפייסבוק במשך חודשי פעילותו אינו רכושה הפרטי של פייסבוק. זוהי יצירת-רוח משותפת שעל יצירתה עמלו מאות ואלפי אנשים ונשים, אזרחי ישראל ומשתמשי פייסבוק שהשקיעו מאמץ ומחשבה. פייסבוק אינה רשאית לנהוג ביצירה זו ככל העולה על רוחה ופשוט להשליכה אל פח-האשפה כשעולה הרצון מלפניה. אפילו היו לפייסבוק – ואין לה – טענות לגיטימיות לגבי מקצת מהתוכן שהועלה לדף-הפייסבוק, זה לא מעניק לה את הזכות להשמיד, פשוטו כמשמעו, יצירת-רוח שנהגתה בעמל רב על ידי מאות ואלפי בני אדם.

17. למבקש, לעומת זאת, יש מעמד של ממש ביחס ליצירה זו, באשר הוא העורך אשר יזם וקיבץ את החלקים שהרכיבה ממש כעורך של קובץ מאמרים, ספר או תערוכה. כמובן,

¹ ראו: כתבתה של יסמין גואטה בעיתון TheMarker מיום 3.9.15: <http://www.themarker.com/law/1.2723944>

פעילי המבקש הם גם אלו שבפועל כתבו, הרכיבו, צילמו וערכו חלק ניכר מן הטקסטים ושאר צורות המדיה שבהן פורסמו התכנים בדף-הפייסבוק.

18. פייסבוק אף אינה רשאית לצנזר באופן שרירותי דיון ציבורי ער ופעיל ולפגוע כך פגיעה אנושה בחופש הביטוי לא רק של המבקש ופעיליו אלא גם של אלפי ישראלים שנהגו לבקר, לקרוא, לשתף ולעיתים גם להגיב ולהוסיף תכנים משלהם לדף-הפייסבוק.

19. לדף-פייסבוק יש למעשה 2 אספקטים שמתבטאים ב-2 הפונקציות הנדונות בתביעה זו: ראשית, כפלטפורמה של תוכן שנוצר ומאוחסן בדף, זהו האספקט "התוכני" של דף-הפייסבוק שצוין לעיל שהוא למעשה יצירת-רוח שהולכת ומתגבשת עם הזמן ויש לה מעמד משל עצמה; שנית, כזירה ציבורית מקוונת של שיח ודיון, "כיכר עיר" וירטואלית שבה מתאספים אזרחים כדי להביע, לשמוע ולהחליף דיעות בנושאים חשובים שעל סדר היום, ואף ליזום ולפרסם, לתכנן ולתאם פעולות פוליטיות וחברתיות.

20. כפי שאין אף אדם או גוף רשאים למנוע, לצנזר ולסכל שיח חופשי במרחב הציבורי הממשי, כך אין פייסבוק רשאית לעשות זאת במרחב האינטרנטי שהוא בימינו חלק בלתי נפרד מחייהם של בני האדם במדינה מודרנית, לא פחות מכיכר העיר הממשית. העובדה שהאתר שמפעילה פייסבוק משמש פלטפורמה לשיח זה אינה מעניקה לה מעמד של צנזור או ריבון שסמכותו בלתי מוגבלת, ממש כפי שהעובדה שכיכר או פארק מצויים בבעלות או מנוהלים על ידי המדינה, רשות מקומית, חברה עירונית וכיו"ב אינה מעניקה להן את הסמכות או הזכות להגביל, לצנזר או למנוע שיח חופשי באותו מקום הפתוח לציבור (אלא, כמובן, בגבולות המוכרים של חופש הביטוי במדינה דמוקרטית: המתאספים חייבים לפעול על פי חוק ולהימנע מהסתה לאלימות, גזענות וכד').

21. המרחב האינטרנטי המנוהל ומוסדר על ידי פייסבוק הוא מרחב הפתוח לציבור ממש כמו כיכר העיר הממשית: כל החפץ בכך יכול להיכנס לאתר פייסבוק, להירשם ללא תשלום וללא תנאים מוקדמים ולפתוח לעצמו, לארגונו או לעסקו דף-פייסבוק ולהפעילו כאוות נפשו באופן עצמאי. סטרוקטורה 'פתוחה' זו אינה עניין שבנדיבות-לב או טובה גדולה שמשפיעה פייסבוק על החברה הישראלית: אין ספק שאת פייסבוק מדריך שיקול עסקי קר – ובכך אין פסול, כמובן – שבבסיסו הרחבה ככל האפשר של בסיס המשתמשים, וכתוצאה מכך חשיפה גבוהה למפרסמים והעצמת כוחה של פייסבוק כשחקן מרכזי בזירת הרשתות החברתיות בישראל ובעולם. אך זהו שטר ושוברו בצידו: פייסבוק נהנית מהכוח והרווחים הכלכליים שמשיאה לה השתתפותם המסיבית של הישראלים בשירותיה, אולם הדבר מטיל עליה אחריות – עליה לפעול בהתאם לסטנדרטים של ישראל כמדינה דמוקרטית ולכבד את עקרונות חופש הביטוי והמחאה ואת עקרון כבוד האדם, עליה לנהוג בסבירות והוגנות, ולהימנע מפעולות שרירותיות.

פייסבוק כגוף דו-מהותי

22. פייסבוק הינה - בכל הנוגע להפעלתה של הפלטפורמה האינטרנטית של הרשת החברתית וביחסים שבינה לבין המשתמשים בפלטפורמה זו – גוף דו-מהותי. על אף שהיא חברה

פרטית שהתאגדה במסגרת ותחת כללי המשפט הפרטי, מכלול נסיבות העניין מחייבות להכיר בה כבגוף דו-מהותי, כפי שיפורט להלן.

23. הלכה פסוקה היא כי גם גוף פרטי אשר התאגד תחת כללי המשפט הפרטי עשוי להיות מוכר, בתחומים מסוימים של פעילותו, כגוף דו-מהותי (ע"א 294/91, **חברת קדישא גחש"א 'קהילת ירושלים' נ' קסטנבאום**, פ"ד מו (2), 464, 530). ודוק, אין הכרח בהפעלת סמכויות שלטוניות על מנת שיוכר גוף כגוף דו-מהותי, אלא די בכך שבידי אותו גוף מצויה השליטה על משאב ציבורי חיוני (ה"פ (מחוזי חיפה) 217/05, **חנין נעאמנה נ' אוניברסיטת חיפה**, ניתן ביום 17.8.06, סעיף 14).

24. בבחינת השאלה אם יש מקום להחיל על גוף פרטי מעמד של גוף דו-מהותי לגבי חלק מן הפונקציות שהוא ממלא, יש להעניק משקל נכבד לתחום בו פועל אותו גוף ושאותו הוא מסדיר, ולמעמדו, חשיבותו ואופי פעילותו באותו תחום. כך למשל, קבע בית המשפט כי חשיבותו הכלכלית של גוף פרטי שנתונה בידיו הלכה למעשה השליטה וההסדרה של תחומים חשובים בכלכלתה של מדינה, עשויה להצדיק הגדרתו כגוף דו-מהותי (ע"א 3414/95, **שמחה און נ' מפעלי בורסת היהלומים (1965) בע"מ**, מ"ט (3), 196, 205), וראו גם החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל-אביב בתיק ת"א 2585/98, בש"א 106445/98, **יצחק שטרנסברג נ' הבורסה לניירות ערך בע"מ**, ניתן ביום 21.3.99).

25. אם כך הם פני הדברים לגבי גוף שמסדיר פעילות כלכלית, הרי נכונים הדברים ביתר שאת לגבי תחום פעילותה ועיסוקה של פייסבוק כפי שתואר בהרחבה לעיל: הרשת החברתית הפכה לכלי ראשון במעלה למימושו של חופש הביטוי, בהיותה זירה ציבורית פתוחה שבה ניתן לפרסם מידע, דיעות ותכנים אחרים בצורות מגוונות, החל בטקסטים עבור במוסיקה וכלה בצילומי סטילס וסרטוני וידאו. התפקיד החשוב שמילאו פייסבוק ורשתות חברתיות אחרות במימוש הזכות לחופש ביטוי ולדיון ציבורי ופוליטי, כמו גם בייזום, הפצת וקידום פעילויות פוליטיות וחברתיות עם פרוץ "האביב הערבי" נחקר ונותח בהרחבה.²

26. מעמדה של פייסבוק כגוף המנהל ומסדיר את הפלטפורמה של רשתות חברתיות ככלי מרכזי למימושו של חופש הביטוי בישראל, הינו בלתי מעורער. על פי נתונים עדכניים יחסית שפורסמו בתקשורת בשנת 2014, מספר המשתמשים בפייסבוק בישראל עומד על כ-4 מיליון בסך הכל, מתוכם 2.7 מיליון משתמשים על בסיס יומיומי.³ ניתן לשער כי כיום הנתונים גבוהים אף יותר. על פי טענתה של מנכ"ל פייסבוק ישראל, עדי סופר תאני, במפגש פתוח שסוקר על ידי התקשורת, המספרים גבוהים אף יותר: לפחות 3 מיליון ישראלים משתמשים בפייסבוק על בסיס יומיומי, עם ממוצע של 15 כניסות ביום לאתר!

מצ"ב העתק כתבה מאתר Gadgety המצטטת מדבריה של סופר תאני. נספח 4.

27. בין הקריטריונים אשר מנה בית המשפט העליון בפסה"ד שניתן ב-ע"א 467/04, **חיים יתח נ' מפעל הפיס** (ניתן ביום 18.1.05, פורסם במאגרים המשפטיים) שניים רלוונטיים ביתר שאת לפייסבוק, והם כרוכים זה בזה: מידת השליטה על אמצעי ייצור חיוני והספקתו

² ראו למשל: Philip N. Howard et al., "Opening Closed Regimes: What was the Role of Social Media in the Arab Spring?". PITPI 2011.1 (2011).
³ <http://net.nana10.co.il/Article/?ArticleID=1035380>

לציבור; והיותו מונופולין בתחום עיסוקו (ראו: סעיף 17 לפסק דינה של כב' השופטת עדנה ארבל).

28. כאמור, פייסבוק אוהזת בשליטה כמעט מוחלטת על משאב חיוני שכיום חשיבותו הציבורית אינה מוטלת בספק. בתחום הרשתות החברתיות באינטרנט אין לה כמעט מתחרים והיא שולטת בשוק ביד רמה, הרבה מעבר לסף המינימלי הקבוע בחוק לעניין מונופולין. סעיף 26 לחוק ההגבלים העסקיים, תשמ"ח-1988 מגדיר מונופולין כמי שמחזיק יותר ממחצית מכלל מתן השירותים. על פי נתונים שפורסמו בשנת 2015, פייסבוק היא הרשת החברתית הפופולרית ביותר בישראל בהפרש עצום מן האחרות: בעוד פייסבוק נהנית ממוצע של 78 מיליון כניסות בחודש, הרשת החברתית הבאה אחריה בישראל היא רשת חברתית בשפה הרוסית – Odnoklassniki – הזוכה למוצע של 3.8 מיליון כניסות בלבד. הבאות אחריה הן רשת טוויטר עם ממוצע של 2.7 מיליון כניסות, לינקדאין עם ממוצע של 2.3 מיליון כניסות ואינסטגרם עם ממוצע של 2 מיליון כניסות בחודש.⁴

29. חישוב פשוט מעלה אפוא כי פייסבוק מחזיקה בכ-88% מתחום הרשתות החברתיות בישראל. הלכה למעשה, פייסבוק הינה מונופולין מובהק בתחום זה של אספקת פלטפורמה לרשתות חברתיות.

30. מעבר לנתונים באחוזים, המצביעים על שליטתה המוחלטת של פייסבוק בתחום הרשתות החברתיות, מן הראוי להתייחס אף למספרים המוחלטים כפי שפורטו לעיל, המראים כי מיליונים רבים של ישראלים משתמשים בפייסבוק על בסיס קבוע – יותר ממחצית אוכלוסיית ישראל – ומתוכם הרוב משתמשים בפייסבוק מדי יום ביומו. משמעות הדבר פשוטה: עבור חלק ניכר מהישראלים הפכה פייסבוק לזירה העיקרית שבאמצעותה הם צורכים, חולקים ומשתפים תכנים מסוגים שונים. במלים אחרות – פייסבוק הפכה לזירה העיקרית, ביחד עם כלי-התקשורת, של מימוש חופש הביטוי בישראל.⁵

31. עבור פרויקטים רעיוניים דוגמת הפעילות המתבצעת על ידי הפעילים במבקש, חשיבותה של פייסבוק רבה אף יותר מאשר של משתמש פרטי. זו הדרך העיקרית לחלוק רעיונות, לנהל שיחות ודיונים, לתאם פעילויות – כל הדברים שהם לחם חוקה של פעילות פוליטית וחברתית של מחאה.

32. מחקרים אקדמיים עמדו זה מכבר על חשיבותה של פייסבוק ככלי מרכזי בעבודתם של ארגונים לא-ממשלתיים וגופים שלא למטרות רווח, לניהול שיח ולהפצת רעיונות ודיעות ולקידום מטרותיהם בקרב קהל היעד ובקרב הציבור הרחב.⁶

33. ויודגש, כי משמעות הגדרתה של פייסבוק כגוף דו-מהותי בהקשר הנדון בתביעה זו אינה ביטול עצמאותה ומעמדה כגוף פרטי, שכן הפועל היוצא של הגדרה שכזו מצומצם, על פי ההלכה הפסוקה, אך ורק לתחומים ולמטרות שלגביהן ישנה הצדקה להגדיר כך את אותן

⁴ <http://www.feeder.co.il/article-1001000525>

⁵ על מנת לסבר את האוזן: מחקר שנערך בארה"ב מצא כי 30% מהאמריקאים צורכים חדשות באמצעות פייסבוק: <http://www.themarket.com/wallstreet/1.2150039>

⁶ ראו לדוגמה: Richard Waters et al., "Engaging Stakeholders Through Social Networking: How Nonprofit Organizations are Using Facebook". *Public Relations Review* 35(2) (2009), 102.

גוף. במקרה דנן, מדובר במדיניות של פייסבוק לגבי מחיקת והסרת דפי-פייסבוק, ובאופן ספציפי יותר – הכפפתה לכללים המקובלים בישראל לעניין חופש הביטוי והמחאה.

34. נוכחותה המשמעותית של פייסבוק בציבוריות הישראלית ובחיייהם של ישראלים רבים כל כך; תפקידה החשוב במימוש אחת מזכויות היסוד החשובות ביותר של האדם והאזרח במדינה דמוקרטית; ומעמדה המונופוליסטי המובהק והבלתי מעורער בתחום זה – כל אלו אינם מאפשרים לפייסבוק להתנהל, בכל הנוגע לחופש הביטוי והמחאה, כגוף פרטי לחלוטין שפועל לפי שיקול דעתו הבלעדי. לא ניתן להגזים בהערכת השפעתה המצטברת של פייסבוק על השיח הציבורי בישראל: נושא פוליטי או חברתי שלא ניתן לקדמו באמצעות פייסבוק, יורד במידה רבה או אף לחלוטין מעל סדר היום הציבורי, פשוטו כמשמעו.

35. לעוצמה ולחשפעה הרבות הללו חייבת להתלוות אחריות: לא יעלה על הדעת שגוף כל כך מרכזי, חשוב ומשפיע אשר ניצב בעמדת שליטה כל כך מכרעת בעניינים הנוגעים לחופש הביטוי של כל אדם ואזרח בישראל, ינהג באופן שרירותי או לפי כללים שמשמעותם הפשוטה הינה צנזורה והגבלה של חופש הביטוי. פייסבוק אינה פועלת בחלל מבודד אלא בתחומה של מדינת ישראל. היא נבנית ונהנית מאמונם והשתתפותם הפעילה של אזרחי ישראל. בהתאם לכך, עליה לכבד את עקרונות היסוד של החברה ומדינת ישראל, בין היתר את זכויות היסוד לחופש ביטוי ומחאה ואת כבוד האדם, ולפעול בהוגנות ובסבירות, להימנע משרירותיות ואפליה.

36. היקף פרישתה של הגדרת פייסבוק כגוף דו-מהותי בהקשר זה אינו מוגזם, אינו מטיל על פייסבוק נטל בלתי סביר ואינו פוגע בזכויותיה או באוטונומיה שלה כגוף פרטי. אין בו התערבות בעסקיה או במתן השירותים השוטף או בחוזים שבינה לבין לקוחותיה. ההגדרה כגוף דו-מהותי ופועלה היוצא מצומצמים אך ורק לעניין מחיקתם והסרתם של דפי-פייסבוק, ומטרתה להסדיר תחום פעולה זה ולהתאימו לעקרונות היסוד של המדינה ולזכויות היסוד של אזרחיה.

37. כיום, כפי הנראה, פועלת פייסבוק באופן שרירותי. היא מפרסמת באתר האינטרנט שלה קווים כלליים ועמומים בלבד למדיניותה, תחת הכותרת: "סטנדרטים קהילתיים: המלצה על התנהגות מכובדת". תחת כותרת זו, מבהירה פייסבוק כי היא מסירה "דברי שטנה, הכוללים תוכן שתוקף אנשים ישירות על בסיס: גזע; מוצא אתני; מוצא לאומי; השתייכות דתית; נטייה מינית; מין, מגדר או זהות מגדרית, או; נכויות או מחלות קשות". עם זאת, מצהירה פייסבוק באותו מסמך כי "אנשים יכולים להשתמש בפייסבוק כדי לקרוא תיגר על רעיונות, מוסדות ונהלים. דיון כזה יכול לקדם ויכוח ציבורי והבנה טובה יותר".

מצ"ב תדפיס "הסטנדרטים הקהילתיים". נספח 5.

38. אולם הצהרות אלו נותרו, למרבה הצער, בגדר אמירות בעלמא, כפי שמוכיח המקרה הנדון בתביעה זו. החלטתה של פייסבוק להסיר ולמחוק כליל את דף-הפייסבוק של המבקש נתקבלה ובוצעה באופן שרירותי וללא שום סיבה מוצדקת, ובניגוד להצהרתה במסמך "הסטנדרטים הקהילתיים", כי ניתן להשתמש בפייסבוק כדי לקרוא תיגר על רעיונות, מוסדות ונהלים. על אף שדף-הפייסבוק של המבקש יועד בדיוק למטרה זו, ועל אף שמעולם

לא הכיל "דברי שטנה" כהגדרתם במסמך הנ"ל – הסירה פייסבוק את דף-הפייסבוק מרשת האינטרנט, באופן שרירותי וללא שום סיבה מוצדקת. ויודגש, כי בניגוד להצהרתה במסמך "הסטנדרטים הקהילתיים" כי תסיר פרסומים שיכילו "דברי שטנה", הרי במקרה של דף-הפייסבוק של המבקש הסירה פייסבוק לא פרסום ספציפי אלא את הדף כולו על קרבו וכרעיו.

39. ברור לחלוטין כי לא ניתן להותיר עניין חשוב זה ללא הסדרה ומבלי שיוחלו על פייסבוק במפורש כללי-היסוד העקרוניים הברורים של עקרון חופש הביטוי בישראל, קרי: כי לא ניתן יהיה לצנזר, למנוע או להסיר פרסום כלשהו – ועל אחת כמה וכמה, להסיר דף-פייסבוק במלואו – אלא אם הוא מכיל הסתה לאלימות או לגזענות, קריאה או עידוד לעבירה חמורה על החוק; או מפר צו שניתן על ידי ערכאה שיפוטית מוסמכת. כל אפשרות אחרת, אשר תותיר שיקול דעת מוחלט לפייסבוק, משמעותה פגיעה חמורה בחופש הביטוי, בחופש המחאה ובכבודם של רבים מאזרחי ישראל שהשימוש בפייסבוק הוא חלק קבוע משגרת יומם, ממש כמו קריאת עיתונים.

היחסים החוזיים בין פייסבוק ולקוחותיה

40. בנוסף על האמור לעיל /או לחלופין, במישור המשפט הפרטי מתקיימים יחסים חוזיים בין פייסבוק לבין המשתמשים בשירותיה, מעת שנפתח דף-פייסבוק. כפי שיפורט להלן, פייסבוק הפרה את החוזה שבינה לבין המבקש, הפרה בוטה ויסודית ללא שום צידוק ובניגוד לחוזה ולדין. ויודגש למען הסר ספק, כי העובדה שמדובר בחוזה אינה שנויה במחלוקת, שכן עם פתיחת דף-פייסבוק נדרש המשתמש לאשר טקסט בנוסח קבוע מראש שבאתר פייסבוק (להלן: "הסכם תנאי השימוש"), הפותח באלו המלים: "הסכם זה נכתב באנגלית (ארה"ב). במקרה של סתירה בין גרסה מתורגמת כלשהי לגרסה בשפה האנגלית... " וכ'.

מצ"ב הסכם תנאי השימוש. נספח 6.

41. בסעיף 2 להסכם תנאי השימוש נכתב כך:

"כל התוכן והמידע שאתה מפרסם בפייסבוק שייכים לך, ואתה יכול לקבוע כיצד הם ישותפו באמצעות הגדרות הפרטיות והגדרות האפליקציות שלך. בנוסף לכך:

1. לגבי תוכן שחלות עליו זכויות קניין רוחני, כגון תמונות וסרטונים (תוכן קניין רוחני), אתה נותן לנו באופן ספציפי את ההרשאה הבאה, בכפוף להגדרות הפרטיות ולהגדרות האפליקציות שלך: אתה נותן לנו רישיון לא בלעדי, ניתן להעברה, ניתן להקצאה ברישיון משנה, כלל עולמי ופטור מתמלוגים, להשתמש בכל תוכן קניין רוחני שתפרסם בפייסבוק או בקשר לפייסבוק (רישיון קניין רוחני). רישיון קניין רוחני זה יסתיים כאשר תמתק את תוכן הקניין הרוחני שלך או את חשבונך, אלא אם הוכן שלך שותף עם אחרים שלא מחקו אותו".

42. נקודת המוצא של ההסכמה החוזית הינה אפוא בעלות מוחלטת של המשתמש, במקרה דנן – המבקש, בתוכן המועלה לדף-הפייסבוק. התוכן והמידע אשר הועלו לדף-הפייסבוק של

"באים לבנקאים" שייכים אפוא למבקש בלבד ואין בהעלאתו לדף-הפייסבוק משום ויתור עליו או על הזכויות או הבעלות בו. הסייג היחיד שקבעה פייסבוק בחוזה האחיד שהוא הסכם תנאי השימוש, נוגע למתן רישיון זמני לפייסבוק להשתמש בתוכן זה מבלי לחוב בתשלום עבור קניין רוחני. הא ותו לא.

43. ברי, כי לפייסבוק אין זכות חוזית להשמיד את התוכן של דף-הפייסבוק או להפקיע אותו לצמיתות כפי שעשתה במקרה דנן. הזכות היחידה השמורה לפייסבוק על פי ההסכם, בקשר לתוכן, הינה להשתמש בו מבלי לשלם עבור קניין רוחני. פייסבוק הפרה את הסכם תנאי ההתקשרות הפרה יסודית בוטה כאשר מחקה את דף-הפייסבוק במלואו ועל כל תוכנו, ובכך למעשה השמידה אותו או הפקיעה אותו חד-צדדית מן המבקש ומרשות הציבור.

44. כך באשר לתוכן הטקסטואלי של דף-הפייסבוק (לרבות טקסטים, "פוסטים" ותגובות וכן סוגי מדיה אחרים, כפי שפורט לעיל) כפי שנצבר בו עד ליום מחיקתו והסרתו על ידי פייסבוק ישראל.

45. באשר לפועל היוצא הנוסף של מחיקת והסרת דף-הפייסבוק, דהיינו: מניעת האפשרות להמשיך ולהפעילו כפלטפורמה אקטיבית לפעילות המבקש, גם בקשר לכך הפרה פייסבוק את הסכם תנאי ההתקשרות, הפרה יסודית בוטה.

46. מאחר שפייסבוק סירבה במפגיע לנמק את החלטתה למחוק ולהסיר את דף-הפייסבוק של המבקש, כמתואר לעיל, למעשה אין המבקש יכול לדעת בבירור מה בדיוק הניע את פייסבוק לפעול כפי שפעלה. כאמור, דף-הפייסבוק של המבקש היה פעיל מאוד לפני הסרתו ופורסמו בו תכנים רבים ומגוונים, ומאידך פייסבוק לא טרחה ליידע את המבקש איזה מהם אינו לרוחה. לפיכך, לא נותר למבקש אלא להעריך הערכה הגיונית, כי מדובר באחד או יותר מהפרסומים ("פוסטים") הנוגעים לפעולות מחאה שבוצעו נגד המשיבים 4-7.

47. על מנת לסבר את האוזן, יצוין כי בדף-הפייסבוק של המבקש פורסמו פוסטים שונים ומגוונים. בין היתר, פורסמו צילומי סטילס וסרטוני וידאו שצולמו בפעולות מחאה אזרחיות (כולן חוקיות ולא-אלימות) נגד המשיבים 4-7. כן פורסמו הפניות לכתבות בתקשורת או באתרי אינטרנט שונים, אודות הבנקים וראשיהם, מעשיהם ושיטות הפעולה שלהם, קשריהם עם פוליטיקאים וקובעי-מדיניות וכיו"ב. כמו כן פורסמו ידיעות על הליכים משפטיים שונים שנקטו הבנקים או המשיבים נגד פעילי המבקש.

48. ייאמר מייד: התכנים שפורסמו בדף-הפייסבוק, על אף שהיו תמיד וללא יוצא מן הכלל חוקיים ולגיטימיים לגמרי, היו מטבע הדברים תכנים בוטים ולעיתים מעוררי מחלוקת. זהו טבעה של מחאה פוליטית וחברתית, והוא הכרחי בל יגונה. המבקש ורבים מאוד בציבור הישראלי סבורים שהבנקים וראשיהם פועלים באופן לא מוסרי וגורמים עוול ונוק לאזרחים ישראלים רבים מאוד. בהתאם, דרך המחאה שנבחרה הינה ישירה ובוטה ובלתי מתפשרת. ועם זאת, כאמור, כל מרכיבי פעילות המחאה, במסגרת ומחוץ למסגרת דף-הפייסבוק, תמיד וללא יוצא מהכלל, היו והינם במסגרת החוק, וחלילה ללא אלימות או קריאה או עידוד לאלימות. נהפוך הוא, מספר רב של פעמים הודגש בדף-הפייסבוק ובהתבטאויות פומביות אחרות, כי מדובר במחאה חוקית ולא-אלימה המתנגדת נחרצות לכל גילוי של אלימות או הפרת חוק.

49. ובכן, בהנחה שפייסבוק סברה כי אחד או יותר מן התכנים שפורסמו בדף-הפייסבוק לא עמד בקריטריונים שלה לפרסום לגיטימי (וכאמור, אנו נאלצים לשער השערות בשל הימנעותה התמוהה של פייסבוק מלנמק ולהסביר את החלטותיה), החלק הרלוונטי לנושא זה מצוי בסעיף 3 להסכם תנאי ההתקשרות, הדורש מן המשמש לקחת על עצמו התחייבויות שונות, בין היתר: איסור על תקשורת מסחרית לא מאושרת ופעולות שיווק לא לגיטימיות; איסור על איסוף לא מורשה של מידע ופרטים של משתמשים אחרים; איסור על העלאת וירוס-מחשב; איסור על פרסום תוכן שיש בו דברי שטנה, איום או תוכן פורנוגרפי, הסתה לאלימות או עירום; איסור על פעולות בלתי חוקיות, מטעות או מפלות; איסור על שיבוש פעולת הממשק של פייסבוק.
50. המבקש לא ביצע שום פעולה הנוגדת את האיסורים הקבועים בסעיף 3 להסכם תנאי ההתקשרות. כאמור, כל הפרסומים שהועלו לדף-הפייסבוק של המבקש היו חוקיים ולגיטימיים. אין טעם להיכנס במסגרת זו לניחושים אודות כוונתה וסברותיה של פייסבוק בנוגע לפרסומים בדף-הפייסבוק ועל כן המבקש לא יעשה זאת. אם תעמוד פייסבוק על עמדתה כי פעלה כשורה בנוגע לדף-הפייסבוק של המבקש, תתכבד ותנמק איזה מן הפרסומים נראו לה לא לגיטימיים ומדוע.
51. על כל פנים, אפילו בהנחה (המוכחשת) שאחד או יותר מהפרסומים בדף-הפייסבוק של המבקש עמדו בניגוד לתנאים הקבועים בסעיף 3 להסכם תנאי ההתקשרות, פעולתה החד-צדדית והקיצונית של פייסבוק נוגדת את ההסכם ואת הדין. זאת מכיוון שאפילו אם הועלה לדף-הפייסבוק פרסום שלא נשא חן בעיני פייסבוק ושהיא סברה כי הוא אינו עומד בקריטריונים הקבועים בסעיף 3 להסכם תנאי ההתקשרות – מכל מקום לא מדובר בהפרה יסודית של תנאי ההתקשרות בין הצדדים, וודאי לא כזו המצדיקה ביטול מיידי וחד-צדדי של החוזה, כפי שבפועל נעשה על ידי פייסבוק.
52. בידי פייסבוק מצויה דרך התמודדות פשוטה וסבירה עם פרסומים שלסברתה אינם עומדים בקריטריונים שקבעה. לו חפצה לנהוג בתום לב בקיום החוזה, היה עליה לפנות בדוא"ל אל מפעילי דף-הפייסבוק, להודיע כי לסברתה קיים בדף-הפייסבוק פרסום שמפר את תנאי השימוש ולדרוש את הסרתו. ואם מדובר במקרה קיצוני ובעייתי במיוחד, יכולה פייסבוק אפילו למחוק בעצמה את אותו פרסום בעייתי ולהסירו מדף-הפייסבוק, ובמקביל להודיע על כך למפעילי הדף. ויודגש, כי בסעיף 5(2) להסכם תנאי ההתקשרות מצהירה פייסבוק מפורשות על כך שבאפשרותה להסיר מדף-הפייסבוק כל תוכן או מידע הסותרים את ההסכם או את מדיניותה של פייסבוק.
53. במאמר מוסגר יצוין, כי המבקש אינו מסכים שיש להעניק לפייסבוק זכות גורפת להסיר לפי שיקול דעתה הבלעדי פרסומים מדפי-פייסבוק, בשל הסיבות שפורטו בפרק הקודם. ברם, העובדה שמצויה בידי פייסבוק היכולת הטכנית לעשות זאת והעובדה שהיא עצמה מצהירה על כוונתה ויכולתה לעשות שימוש ביכולת זו – משמעותה היא שבנסיבות המקרה דן היתנה בידיה דרך מידתית ופוגענית פחות לעמוד על זכותה, תוך קיום החוזה.
54. סעיף 7(ב) לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א-1970 קובע כי במקרה של הפרה לא-יסודית זכאי הצד הנפגע לבטל את החוזה רק לאחר שנתן לצד המפר ארכה

לקיום החוזה והחזרה לא קיים תוך זמן סביר לאחר מתן הארכה, ואף זאת רק אם לא היה ביטול החוזה בלתי צודק בנסיבות העניין.

55. במקרה דנן, פייסבוק כלל לא שלחה למבקש התראה או הודעה על כוונתה לבטל את החוזה, וממילא לא העניקה ארכה כנדרש לתיקון ההפרה. כאמור, המבקש לא הפר את הסכם תנאי ההתקשרות אולם אם היתה מגיעה פנייה מפייסבוק כמובן היו הדברים נשקלים בכובד ראש ובתום לב, ובמידת הצורך היה מתוקן או מוסר פרסום מן הפרסומים בדף-הפייסבוק.

56. אולם פייסבוק פשוט ביטלה את החוזה בבת אחת, באופן שרירותי וללא כל צידוק, ומבלי לתת אפילו התראה או ארכה קצרה. בהתנהגותה זו פעלה פייסבוק בניגוד לסעיף 39 לחוק החוזים (חלק כללי), תש"לג-1973 המחייב את הצדדים לחוזה לקיימו בדרך מקובלת ובתום לב.

57. פעולת הביטול החד-צדדית מהווה, כשלעצמה, הפרה יסודית של החוזה בין הצדדים, הפרה המזכה את המבקש לאכיפתו לפי סעיף 3 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תש"א-1970.

58. לאור כל האמור לעיל, מתבקש בזאת בית המשפט הנכבד להזמין את המשיבים לדין ולהורות כדלקמן:

א. למשיבים 4-7: כאמור, אם יודיעו משיבים אלו או מי מהם כי אין להם עניין בתובענה זו וכי אין להם התנגדות לסעדים המבוקשים בה, יסכים המבקש למחיקתם על אתר מבלי שיהא צורך בהגשת תגובה מטעמם. ככל שלא יודיעו כאמור, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות להם להגיש תגובה מפורטת ונתמכת בתצהיר כאמור בתקנה 256 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984, ובין היתר לפרט בה מה עניינם בתובענה, האם וכיצד פנו אל פייסבוק בדרישה להסיר פרסום כלשהו מדף-הפייסבוק של המבקש ו/או את דף-הפייסבוק של המבקש, ולפרט כל פרטיה של הדרישה.

ב. למשיבות 1-3, מתבקש בזאת בית המשפט הנכבד, לאחר קבלת תגובתן במתכונת הקבועה בתקנה 256 הנ"ל, להוציא מלפניו פסק-דין הצהרתי אשר יקבע כי המשיבות הללו פעלו שלא כדין ו/או מתוך הפרת הסכם כאשר הסירו מרשת האינטרנט את דף-הפייסבוק של המבקש ובכך מחקו את התוכן ופעילות-העבר בדף ומנעו המשך הפעילות בו; וכי על המשיבות לבטל את הסרת דף-הפייסבוק של המבקש, להשיבו על מלוא תוכנו כפי שהיה ערב הסרתו ולאפשר את המשך הפעלתו ללא הפרעה.

אסף דרעי צ'י"ד
תמורה – המרכז לקידום השוויון (ע"ר)
ב"כ המבקש